

Gledališka kritika

Blesteče, ne le zaradi parade lepih oblek

Milan Jesih: Cesarjeva nova oblačila, SLG Celje, premiera 27. novembra 2010, ponovitev 14. decembra 2010

ZDENKO KODRIČ

Torkova dopoldanska predstava Cesarjeva nova oblačila je bila posebno doživetje. Osnovnošolci so skoraj poldrugo uro zdržali na sedežih celjskega gledališča, ne da bi jim za trenutek popustila koncentracija. Zrli so v veliko ogledalo, seveda v pravljичne osebe in njihova razkošna oblačila in se čudili dogajanju na odru. Cesarjeva nova oblačila je po Andersonovi pravljичni predlogi napisal **Milan Jesih**. Zgradil je imenitno besedilo, vrhunski gledališki komad za otroke in odrasle, ki so ga pri nas prvič uprizorili v tržaškem gledališču leta 1992. Vse kaže, da je Jesihovo besedilo mainstreamovsko in bo aktualno v vsakem času in vsakem prostoru.

Že ko se razprejo zavese, je začutiti, da bo predstava v svoji mizansceni stroga, natančna in nevsiljiva. Če bi režiser **Boris Kobal** segel v drugo, nekoliko bolj sproščeno sfero, bi bili zagotovo priča raztreseni in pretirani režiji, igri in dramaturgiji. Ker pa je razposajenost, raztresenost in karikiranost ujel v ogrado sugestivne parodičnosti, je nastalo izvrstno gledališko doživetje, ki je blizu otrokom in odraslim. Prava režijska mera parodije, komike in karikature besedila ne uničuje niti nadgrajuje, ampak sestavlja v imenitno simbiozo. Posebnost Cesarjevih novih oblačil sta kostumografija in scenografija. Totalno sovočje! Četudi so kostumi **Alana Hranitelja** do konca razkošni, barvno razvpiti, bionično popadljivi, so skladni z dogodki na sceni, ki jo postavlja **Branko Hojnik**. Scena dopolnjuje tisto, kar se na odru sliši, vidi in čuti. Veliko ogledalo in številni stoječi obešalniki za oblačila so režijo in kostumografijo dopolnili z nekakšnimi podvojitvami prostora in ne nazadnje tudi gledaliških oseb.

Cesarjeva nova oblačila - (z leve) Tanja Potočnik, Blaž Setnikar in Igor Žužek (SLG Celje)

Zamisel učinkuje! Zlasti takrat, ko za ogledalom nevidno cesarjevo obleko šivata Sleparka in Slepjar.

Boris Kobal Cesarjeva nova oblačila režira, kot da bi pred gledalcem piše nekakšno silno resno retrospektivo človeških značajev in gradil evolucijo človeške vrste. Režijski koncept ne podlega preprosti in površni dinamiki in karikirani odrski mimiki, ampak se usmerja v nazornost, jasnost in brezhibnost. Režijska tehnologija je prepričljiva in zato so minuli tork otroci videli izjemno in nedolgočasno predstavo. Igra nima napak - morda je v tork umanjkal ritem - in igra s poetičnim kanonom doseže efekt čustvene sproščenosti.

V Cesarjevih novih oblačilih uživa ves igralski zbor. Vsi so nabrušeni, vsi hitijo v isti cilj: razgaliti avtoriteto do zadnje dlake na telesu. Cesarja

igra **Blaž Setnikar**. Odličen je. Blesti, ko preigrava figuro oblastnika in razgaljenega človeka. **Zvone Agrež** in **Damjan T. Trbovc** izvrstno igrata ministra. Njuno ponižnost in poniglavost prikažeta kot veliko zmagoslavje. Dama **Tanja Potočnik** in Dvorjan **Igor Žužek** sta ves čas na robu upora proti lažnemu svetu, ki ga predstavljata cesar. Še posebej dragocena je karikirana govorica Tanje Potočnik. Sleparka **Anica Kumer** in Slepjar **Miro Podjed** sta hijenska zabavljaca, nekakšna genska inženirja, ki iz nič delata vitro. Vodnik skozi predstavo je Pevec, ki ga kot kak satir igra **Brane Završan**.

Prav imajo tisti, ki trdijo, da celjska predstava Cesarjeva nova oblačila nima šibkega člena. Jesihov tekst je aktualen, biča cinične in gobcave oblastnike, avtoriteto spreminja v goloto, strah pa v zajedljiv humor.